

Privatnost versus javnost

„Mi smo prije nekoliko godina živjeli na selu, onda u gradu, a sada ljudi žive u društvenim mrežama“. Te vrlo jednostavne riječi je rekao Mark Zuckerberg, izumitelj facebooka. Koliko puta na dan vaš telefon zvoni jer vas netko želi dobiti? To se događa ne samo tinejdžerima, nego i odraslim ljudima. Dijete iz škole zove jer mu nije dobro, a možda je i mehaničar iz radionice jer je auto popravljen. Školari i školarice se uvijek mogu preko telefona pronaći i u svako vrijeme im se može pisati na društvenim mrežama.

Dragi slušatelji!

Je li to za vas stvarno u redu? Samo neki ljudi jednostavno ignoriraju poruke ili odgađaju facebook objave na nekoliko minuta kasnije. Jeste li se Vi već jednom pitali zašto mi to radimo? Što nas čini toliko aktualnim i jesu li druge osobe stvarno one koje bi trebale znati sve o vašim osobnim podacima?

Deficit pažnje je jedan velik razlog zašto ljudi žele objaviti novosti u internetu. Mi želimo ostvariti sebe u internetu i volimo se pokazati. Odličan je osjećaj dobivati puno komentara i lajkova od prijatelja. Mi lajkamo i dijelimo da bi skrenuli pažnju na nas i da se pokažemo na taj način drugima. Tuga postaje javna. Jeste li znali da postoje stranice na internetu gdje se ljudi nakon smrti mogu prijaviti? Znači mi dijelimo jako privatne činjenice s cijelim svijetom i odobravamo svakome da prati naše emocije i najintimnije osjećaje. Gdje ste Vi, dragi slušatelji/čitatelji, stavili sebi granicu? Kad Vama postaje sve to „malo previše“?

Ljudi još uvijek nisu shvatili da pate dok stavljaju slike na javne stranice u internetu. I ta patnja može se svakome desiti jer internet ne zaboravlja. S time mislim da kad jednom staviš sliku na internet, ta slika se uvijek može potražiti i pronaći. Dobro pazite kakve informacije dajete o sebi jer i poslodavci gledaju što mogu o Vama pronaći u internetu. U današnje vrijeme često se dešava da se podatci i koriste protiv jedne osobe! Zamislite da ste stavili jednu sliku o tome kakvi ste bili na jednoj fešti, a to možda nekome ne odgovara. Ta osoba se jako lako može anonimno ulogirati u internet i staviti tu sliku na društvene mreže s jednim jako zlobnim komentarom. Ovdje apsolutno nije priča o privatnosti jer svatko ima pristup tvojim podacima.

Jedna neugodna posljedica toga je „cyber mobbing“. Je li stvarno potrebno da se međusobno blamiramo na internetu? Kako se te osobe moraju osjećati? Stvarno nije potrebno da druge osobe ismijavamo po mrežama. Bolje je da respektiramo jedni druge i da se i tako ponašamo!

Ja imam 17 godina i pripadam također takozvanoj „generaciji Y“. Nisam nikad dala neke informacije o sebi dalje koje ja ne želim i osjećam se sigurno u internetu. Još nikada nisam imala problema da se šire neki podatci ili informacije o meni u internetu.

Jedna jako bitna stvar koju Vam želim reći na kraju: registrirajte se privatnim profilima po portalima i internet stranicama! Puno je sigurnije jer vi možete odlučiti tko smije imati pristup vašim podacima. Ja mislim da je to dobar prvi korak za sigurniju budućnost u mreži. I nemojte nikada zaboraviti: Ponašajte se onako kako želite biti i sami tretirani! (529 riječi)

Katarina Peranović

Jezik: hrvatski

Vrst teksta: govor

Broj stranica: 2

Ljeto: 2018.

Škola: Trgovačka akademija Matrštof

Učitelj: mag. Ivan Rotter, MA

Predao za datarnicu: mag. Ivan Rotter, MA